

Ja nende eest võib hoida ka.
Kes tahhab ette wadata!

Õnneto ello.

Üks kingisev, kes keige omma nore ea wiisi-
pärastine mees olli, wõttis ommale nore naese
ja ellasid nenda, et rööm ja rahho iggal pool
näha olli ja keif innimesed neid armastasid
ja auustasid. Kui nemmad nenda mitto aastat
ollid ellanud ja kaunis jõud jubba käes olli,
hakkasid teised tedda ahwatlema ja temma isse
armastas ka nende seltsi. Kus joomist ja kaardi-
mängi peeti, esmalt orwaste ja ferd forralt tul-
lid ilka tihhemad reisirid, ja wimaks ei tulnud
kojogi; jättis tööd mahha, mis poisid weel teg-
gid, se olli tehtud. Temma naene, kui ta näggi,
et mees tedda holetusse siise jättis, hakkas tei-
sed mehhed armastama ja nenda olli keif maea
raiskus ja naene toitis ennast, luida juhtus!

Kui hädda öiete sureks läks, hakkas naene
holega tööd teggema ja ennast jälle ausal wiisil
toitma; agga mees olli ja jäi kõlwatumaks.

Mõnned aastat pärast sedda juhtus in tem-
maga kofko ja küsisin, luida kääsi piddi kaima?

Agga ta olli wägga õnneto; temma käed wär-
sesid nenda, et ta lusikast su ette ei sanud.
Kui ma temmale ütlesin: mispärast temma tööd
ei tahha teha ja omma joma himmo mahha
jätta? kostis temma: „Jubba kahheksa aasta
ei olle ma ennast tööd teha wõinud, sest kui
ma middagi tööd ette wõttan, siis ei anna mo
ihho wärriseminne ni paljo aega, et ma mid-
dagi wõin teha, ning ollen siis õige ärra wil-
lunud!“

Nenda ellas temma omma willetsat ello, et
wimaks weel ride rābbalad temma ihho katšid
ja talwe ajal palja jallo kais.

Wimaks läks ühhe teise eest nekrudiks, kelle
kääst temma mõnni kümmefond ruble sai; agga
et wäetenistuseses lakko koera ei sallita ja temma
ennast wina ei sanud, surri wimaks hirmsa
fibbeda wallo sees, mis temmale wälja poolt
nahha peäle wiisjati, et nahk pakkatas ja siis
ka ühtlasse lihha siise tungis ja tedda surmas.

Se olli nüüd ühhe noremehhe wiimne luggo,
kes õige te peält labkus ja liderlikkude seltsi en-
nast beitis. Agga oh! olleks temma se wiimne
olnud? Ma lodan, et Jummal temmale temma